

[Aage Foght.]

seneste Tid, ogsaa i den allerseneste Tid, inden for dansk Landbrug, har Udviklingen været gunstig for det store Landbrug, der er kornsælgende, og i høj Grad ugunstig for det mindre Landbrug, der er kornkøbende, og dette er Motiveringen for den dragne Grænse.

Jeg maa have Lov til at belyse denne Udvikling med enkelte Tal fra de sidste Par Aar. Medens Husmandsbrugene i 1933—34 kun gav en Renteafkastning paa 1,8 pCt., og Herregaardene det samme Aar gav en Renteafkastning paa 1,5 pCt., saa var Forholdet nu i det sidst afsluttede Regnskabsaar 1935—36, at Husmandsbrugene forrentede sig med 3 pCt., medens Herregaardsbrugene forrentede sig med 4,1 pCt. af Handelsværdien, og der er ingen, der kan være i Tvivl om, at der i den Tid, der er gaaet fra Regnskabsaarets Slutning i Sommeren 1936, er foregaaet en Udvikling, der har øget Forrentningsprocenten for de helt store Brug og gjort den mindre for de smaa.

Med disse Ord anbefaler jeg ogsaa denne Del af Forslaget til hurtigt og velvillig Behandling.

Angaaende de Forslag, der er stillet af Det frie Folkeparti: enkelte Bemærkninger. Jeg tror, det vil være uheldigt at dele Landet i 2 Dele med hver sit Bevillingsudvalg. Jeg tror ogsaa, det vil være uheldigt at udvide de bestaaende Akkordudvalg, og jeg forstaa ærlig talt ikke rigtig, hvorfor man endelig skulde have en Mand med fra L. S. I det hele taget maa jeg sige, at hele denne Organisations Historie kan jo snart blive lidt inviklet. Forholdet er jo dette, at der vel praktisk talt her i Landet ikke findes en Gaardmand eller Husmand eller Jordbruger overhovedet, der ikke i hvert Fald er Medlem enten af en Husmandsforening eller af en Landboforening. At saa de, der eventuelt har Lyst til at staa i en anden eller en tredie Organisation, ogsaa skulde repræsenteres derigennem, finder jeg ikke nogen særlig Begrundelse for, saa meget mindre som man ved, at den særlige Organisationsform, som L. S. har valgt, er af en saadan Karakter, at man ingen Garanti har for, at de, der er Medlemmer i Dag, ogsaa er det i Morgen; vi ved jo, at Knud Bach er udstyret med en saadan Myndighed, at det er ham, der bestemmer, hvem der skal ud, og hvem der skal ind, og jeg kan derfor ikke indse det rimelige i, at man just skulde udvide Amtsudvalget i den Retning. Der er derimod andre Ting i Bestemmelserne, som jeg i og for sig godt kunde se nærmere paa.

Der er jo ogsaa flere af Bestemmelserne, der helt eller væsentligt falder sammen med de Ændringer, den højtærede Landbruksminister foreslaar.

Efter disse Bemærkninger om Lovforslagene vil jeg gerre til Afslutning fremsætte nogle Betragtninger over Spørgsmaalet: Landbrugskrisen, ikke fordi dette Spørgsmaal er nyt, men fordi det efter mit Skøn stadig væk behandles paa et meget tendentiøst Grundlag. Jeg tror at have Lov til at sige, at vi fra praktisk talt alle Sider her i Salen er enige om visse Ting; der findes vist ikke noget Medlem i denne Sal, der vil benægte Rigtigheden, naar jeg siger, at dansk Landbrug gennem Tiderne har hjembragt mægtige Værdier til det danske Samfund. Jeg behøver blot at nævne, at i Perioden 1880—1930 har det danske Landbrug værdimæssigt forøget sin Produktion med 300—400 pCt.

Jeg behøver kun at nævne, at i samme Periode er Landbrugets Udførselsoverskud steget fra omkring 80—90 Mill. Kr. i 1880 til i 1924 at være 927 Mill. Kr. Saa faldt det gennem Kriseaarene til omkring 580 Mill. Kr. og er saa igen i de senere Aar steget, saaledes at Udførselsoverskuddet nu ligger omkring ved 650 Mill. Kr. Alle i denne Sal er altsaa sikkert enige om, at det Arbejde, der herigennem er præsteret af den danske Landbostand, er i høj Grad beundringsværdigt. Jeg tror ogsaa derefter at turde sige, at vi alle i denne Sal er enige om, at den Tilstand, der i Øjeblikket hersker: at det Erhverv, der har præsteret dette Arbejde Aar efter Aar, er ude i en Krise, er urimelig, og at vi derfor fra alle Sider har ønsket at bringe en Ændring af disse Forhold til Veje. Men efter mit Skøn har det været — og er det stadig væk — saaledes, at ikke mindst de, der ynder at udgive sig for Landbrugets særlige Repræsentanter i denne Sal, Gang paa Gang fremstiller Forholdene paa et saadan Grundlag, at Samarbejde om virkelig dybtgaaende Ændringer bliver umuligt.

Naar nu de ærede Medlemmer Hr. Duborg og Hr. Fibiger siger, at de gennemførte Love overhovedet ingen Indflydelse har haft, er der intet, der er mere direkte i Strid med de foreliggende Kendsgæringer end dette. Hvis vi foretager en upartisk Undersøgelse af de økonomiske Vilkaar inden for dansk Landbrug gennem en Aarrække, saa viser det sig, at i hvert Fald i Perioden 1930—35 er det lykkedes for dansk Landbrug at afpasse sine Driftsomkostninger efter sit Bruttoudbytte, saaledes at de to Tal procentvis viser det samme Fald.